

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17926/2024
12.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., које заступа пуномоћник Александар Петровић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 83/23 од 11.10.2023. године, у седници одржаној 12.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 83/23 од 11.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 83/23 од 11.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 408/21 од 16.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за спајање парнице ПЗ 408/21 са парницама ПЗ 385/21 и ПЗ 402/21. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., па су обавезани тужени Привредно друштво „Adria Media Group“ доо Београд, ББ из ... и ВВ из ..., да тужиоцу солидарно на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, достојанства личности и претпоставке невиности, настале објављивањем информација чије је објављивање забрањено, у штампаном издању листа „Курир“ број .. од ...2021. године, исплате износ од 80.000,00 динара са затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је друготужени да као одговорни уредник штампаног издања листа „Курир“ објави увод и изреку ове пресуде, без било каквог коментара и одлагања, најкасније у другом наредном листу „Курир“ од дана правоснажности, под претњом плаћања тужиоцу судских пенала у износу од 100.000,00 динара за случај непоступања по одлуци суда. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе друготужени да, поред објављивања увода и изреке пресуде на начин из става трећег изреке, објави пресуду у целости, као неоснован. Ставом петим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у

износу од 68.700,00 динара са затезном каматом почев од дана наступања извршности па све до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 83/23 од 11.10.2023. године одбијена је жалба тужених као неоснована и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 408/21 од 16.11.2022. године у ставовима првом, другом, трећем и петом изреке и одбијени су захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Решењем Вишег суда у Београду ПЗ 408/21 од 19.07.2024. године, поступак је прекинут у односу на туженог „Adria Media Group“ доо због брисања из регистра привредних субјеката.

Против другостепене пресуде тужени су благовремено изјавили ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености ревизије из члана 1. овог члана решењем одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку да би се о ревизији тужених одлучивало као изузетно дозвољеној, јер нема потребе да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите је утврђење повреде права личности и накнада нематеријалне штете. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужиоца делимично усвојен донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о томе да су тужени, објављивањем спорног текста у дневним новинама „Курир“ од ...2021. године, повредили претпоставку невиности тужиоца, означавајући га као извршиоца кривичног дела које му је стављено на терет у време док је кривични поступак у току. Тужени у ревизији указује на битне повреде одредаба парничног поступка, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање на погрешну примену материјалног права није од утицаја у конкретном случају, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у став првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен. Ставом другим је прописано да у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Чланом 131. тог закона прописано је да ако тим законом није другачије одређено, у парницама по тужби из члана 121. тог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступк.

У конкретном случају, тужба је суду поднета 20.07.2021. године, а вредност побијаног дела предмета спора је 80.000,00 динара. С обзиром да се не ради о ситуацији када је тужбени захтев одбијен, у ком случају би ревизија тужиоца била дозвољена, већ тужени ревидирају у смислу члана 126. став 2. наведеног закона, на дозвољеност ревизије примењује се одредба члана 403. став 3. ЗПП, којом је одређен ревизијски цензус у динарској противвредности од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, ревизија тужених није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

Тужени нису успели у ревизијском поступку, па немају право на трошкове тог поступка, које су тражили и определили у ревизији, а у смилу члана 154. и 155. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у ставу другом изреке, на основу члана 165. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић